

Charity—a Sign of True Discipleship

By Elder Michael B. Strong
Of the Seventy

Caritatea – un semn al uceniciei adevărate

Vârstnicul Michael B. Strong
din Cei Șaptezeci

April 2025 general conference

The real destination of discipleship is literally to become as Jesus Christ is.

President Russell M. Nelson recently invited us to “make our discipleship our highest priority.” That powerful invitation has stirred me to ponder deeply about my personal discipleship of Jesus Christ.

Discipleship Is Deliberate

A disciple is a follower or student of another. Disciples are “apprentices” who devote their lives to becoming like their teacher. Thus, being a disciple of Jesus Christ implies more than believing His teachings and doctrine. It even implies more than acknowledging His divinity and accepting Him as our Savior and Redeemer, as vitally important as that is.

President Dallin H. Oaks explained: “Following Christ is not a casual or occasional practice. It is a continuous commitment and way of life that should guide us at all times and in all places.” Discipleship is a deliberate journey that we take to become transformed through the Lord’s atoning sacrifice and His enabling power. The real destination of discipleship is literally to become as Jesus Christ is—even to the point where we receive “his image in [our] countenances.”

To be the Lord’s disciples, we must intentionally imitate His thoughts and actions every day—for example, His obedience, humility, and patience. As we gradually incorporate these attributes into our own identities, we become “partakers of [His] divine nature.” This emula-

Adevăratul scop al uceniciei este de a deveni, la propriu, așa cum este Isus Hristos.

Președintele Russell M. Nelson ne-a invitat recent să „facem din ucenicia noastră cea mai mare prioritate”. Această invitație puternică m-a determinat să cuget profund asupra calității mele de ucenic al lui Isus Hristos.

Ucenicia este deliberată

Un ucenic este cineva care urmează pe altul sau învață de la altul. Ucenicii sunt „învățăcei” care își dedică viața pentru a deveni asemănători învățătorului lor. Astfel, a fi ucenic al lui Isus Hristos implică mai mult decât a crede în învățăturile Sale și în doctrina Sa. Implică și mai mult decât recunoașterea divinității Sale și acceptarea Sa în calitate de Salvator și Mântuitor al nostru, oricât de important este să facem aceste lucruri.

Președintele Dallin H. Oaks a explicat: „Să-L urmăm pe Hristos nu este un act banal sau ocazional. Este un angajament continuu și un mod de viață care trebuie să ne îndrume în toate timpurile și în toate locurile”. Ucenicia este o călătorie deliberată pe care o facem pentru a fi transformați prin sacrificiul ispășitor al Domnului și prin puterea Sa care ne întărește. Adevăratul scop al uceniciei este de a deveni, la propriu, așa cum este Isus Hristos – chiar până într-atât încât să primim „imaginea Lui în înfățișarea [noastră]”.

Pentru a fi ucenicii Domnului, trebuie, în mod deliberat, să urmăm în fiecare zi modul Său de a gândi și de a acționa – de exemplu, supunerea, umilința și răbdarea Sa. Pe măsură ce integrăm, treptat, aceste însușiri în identitatea noastră, devenim „părtași firii [Sale] dumneze-

tion of the Savior's character is at the heart of worshipping Him. As President Nelson taught, "Our adoration of Jesus is best expressed by our emulation of Jesus."

The Sign of True Discipleship

Of all the many divine attributes of Jesus Christ we are to emulate, one stands preeminent and embodies all others. That attribute is His pure love, or charity. Both the prophet Mormon and the Apostle Paul remind us that without charity, "[we] are nothing." Or, as revealed to the Prophet Joseph Smith, without "charity, [we] can do nothing."

The Savior Himself identified love as a mark or sign by which His true disciples would be recognized when He declared:

"A new commandment I give unto you, That ye love one another; as I have loved you, that ye also love one another.

"By this shall all men know that ye are my disciples, if ye have love one to another."

Charity is a rich concept that can be difficult to define but is easily perceived by all who are touched by it. Preach My Gospel teaches that "charity, like faith, leads to action." Indeed, charity may be described as "love in action." This description provides great insight into the summary statement of the Savior's life—He "went about doing good."

As followers of Jesus Christ, we should seek to emulate the way our Master demonstrated His pure love for others. Although the Savior manifests charity in many ways, I would like to call attention to three particular patterns of His charity that are readily seen in His true disciples.

Charity Is Showing Compassion

First, the Savior showed charity by being compassionate. During His ministry among the Nephites, as recorded in the Book of Mormon, the Lord invited the people to return home and ponder on the things He had taught and to prepare for His return the following day. The record then states:

iești". Această dorință de a avea și noi caracterul Salvatorului nostru stă la baza preaslăvirii Sale. Președintele Nelson ne-a învățat: „Adorarea noastră pentru Isus este cel mai bine exprimată prin dorința noastră de a deveni ca El”.

Semnul uceniciei adevărate

Dintre toate însușirile divine ale lui Isus Hristos pe care trebuie să căutăm să le avem, una este mai importantă și le înglobează pe toate celelalte. Această însușire este dragostea Sa pură sau caritatea. Atât profetul Mormon, cât și apostolul Pavel ne amintesc că, fără caritate, „[suntem] de nimic”. Sau, așa cum i s-a revelat profetului Joseph Smith, fără „caritate, nu [putem] face nimic”.

Salvatorul Însuși a identificat dragostea ca dovada sau semnul prin care ucenicii Săi adevărați aveau să fie recunoscuți, când a declarat:

„Vă dau o poruncă nouă: Să vă iubiți unii pe alții; cum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi unii pe alții.

Prin aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii pentru alții”.

Caritatea este un concept complex care poate fi greu de definit, dar este ușor de înțeles de toți cei care sunt atinși de ea. Predicați Evanghelia Mea învăța: „Caritatea, asemenea credinței, conduce la acțiune”. Într-adevăr, caritatea poate fi descrisă ca „dragostea în acțiune”. Această descriere oferă o cunoaștere profundă despre declarația succintă privind viața Salvatorului – El „umbla din loc în loc, făcea bine”.

În calitate de ucenici ai lui Isus Hristos, trebuie să căutăm să urmăm modul în care Învățătorul Și-a arătat dragostea pură pentru ceilalți. Deși Salvatorul dă dovadă de caritate în multe moduri, doresc să atrag atenția asupra a trei tipare anume ale carității Sale, care sunt ușor de observat la adevărații Săi ucenici.

Caritatea înseamnă arătarea de compasiune

În primul rând, Salvatorul a arătat caritate prin faptul că a fost plin de compasiune. În timpul slujirii Sale printre nefiți, așa cum este consemnat în Cartea lui Mormon, Domnul a invitat oamenii să se întoarcă acasă și să cugete asupra lucrurilor pe care El le-a propovăduit și să se pregătească pentru întoarcerea Sa din ziua următoare. Apoi, este consemnat:

“They were in tears, and did look steadfastly upon him as if they would ask him to tarry a little longer with them.

“And he said unto them: Behold, my bowels are filled with compassion towards you.”

Compassion is the portion of charity that seeks to alleviate suffering. Filled with compassion, the Lord healed the sick and afflicted among the people. Afterward, He blessed their children while angels descended from heaven and surrounded them. He performed these tender, loving acts, and many more, because He was “moved with compassion.”

While serving as a young missionary in South America, I likewise benefited from the compassion of a dear friend. One evening while I was driving with my companion to the home of our mission president, a young man on a bicycle turned suddenly in front of the vehicle. It happened so quickly that I could not avoid the collision. Tragically, this young man was killed by the impact. I was devastated over the loss of his life. Terrified and in shock as the awful reality of what had just occurred crashed down upon me, I was taken to jail and locked up. I have never felt more frightened and alone. I was filled with despair and fear that I would be imprisoned for the rest of my life.

A fellow missionary, Elder Brian Kochevar, learned of the accident and was moved by compassion. He came to the jail and pled with the officers to be allowed to stay with me in the cell so that I would not be alone. Miraculously, they agreed. To this day, I feel profound gratitude for this disciple's act of Christlike love, which calmed, comforted, and consoled me during the greatest moment of distress in my life. His charitable compassion was a telling sign of his discipleship. As President Nelson observed, “One of the easiest ways to identify a true follower of Jesus Christ is how compassionately that person treats other people.”

Charity Is Ministering to Unspoken Needs

Another example of how the Savior demonstrates His love is through His observance of and ministry to the unspoken needs of others. To the man who had been lame for 38 years with no one to help him, the Lord made him whole and

„Ei erau în lacrimi și priveau fix către El ca și cum ar fi vrut să-L roage pe El să stea puțin mai mult cu ei.

Iar El le-a spus: Iată, din adâncurile inimii sunt plin de îndurare pentru voi”.

Compasiunea este acea parte a carității care caută să aline suferința. Plin de compasiune, Domnul a vindecat pe cei bolnavi și suferinzi din rândul poporului. Apoi, El le-a binecuvântat copiii în timp ce îngerii au coborât din cer și i-au înconjurat. El a făcut aceste fapte pline de gingășie și dragoste, și multe altele, deoarece „I s-a făcut milă de [ei]”.

În timp ce slujeam ca tânăr misionar în America de Sud, am beneficiat și eu de compasiunea unui prieten drag. Într-o seară, în timp ce conduceam mașina alături de colegul meu, mergând spre casa președintelui nostru de misiune, un tânăr care mergea pe bicicletă a întors brusc în fața mașinii. S-a întâmplat atât de repede, încât nu am putut evita coliziunea. În mod tragic, acel tânăr a murit în urma impactului. Am fost devastat din cauza pierderii vieții lui. Îngrozit și în stare de șoc, pe măsură ce realitatea îngrozitoare a ceea ce tocmai se întâmplase se prăbușea peste mine, am fost dus la închisoare și închis. Nu m-am mai simțit niciodată atât de speriat și de singur. Eram plin de disperare și de teama că aveam să fiu închis pentru tot restul vieții.

Un coleg misionar, vârstnicul Brian Kochevar, a aflat despre accident și a simțit compasiune. El a venit la închisoare și i-a rugat pe polițiști să-i permită să stea cu mine în celulă, astfel încât să nu fiu singur. În mod miraculos, ei au fost de acord. Până în ziua de azi, simt recunoștință profundă pentru gestul de dragoste asemănătoare celei a lui Hristos al acestui ucenic, care m-a calmat, alinat și consolă în timpul celui mai mare moment de suferință din viața mea. Compasiunea sa plină de caritate a fost un semn al uceniciei sale. Președintele Nelson a spus: „Unul dintre cele mai ușoare moduri de a identifica un adevărat ucenic al lui Isus Hristos este de a vedea cu câtă compasiune tratează acea persoană alți oameni”.

Caritatea înseamnă împlinirea nevoilor nerostite

Un alt exemplu al modului în care Salvatorul Își arată dragostea este acela că El observă și împlinește nevoile nerostite. Pe omul care fusese olog timp de 38 de ani, care nu avea pe nimeni să-l ajute, Domnul l-a făcut întreg și l-a încurajat

encouraged him to live righteously. To the woman caught in adultery, He offered hope and comfort rather than condemnation. For the man with paralysis who was lowered from the roof, the Lord offered forgiveness of sins, not just healing of body.

When I was called to serve as a bishop, our six young children made sacrament meetings challenging for my wife, Cristin, who had to manage them alone while I sat on the stand. As you may imagine, our children were often less than reverent. Noticing her situation, two members of our ward, John and Debbie Benich, began sitting with her each Sunday to help. Their kindness continued for years, and they became surrogate grandparents to our family. Like the Lord, these disciples had noticed the unspoken need and acted in love—a prominent sign of their discipleship.

Charity Is Helping Others Along the Covenant Path

Lastly, the Savior's perfect love is focused on enabling all of God's children to fulfill our divine potential that we may "partake of his salvation, and the power of his redemption." As we become more like our Master, our desire to help our brothers and sisters along the covenant path will naturally increase.

For instance, we can uplift and befriend those who feel offended or forgotten, help those who are new to our congregation feel welcome, or invite friends to worship with us at sacrament meeting—perhaps this coming Easter. There are countless ways to encourage and assist others in their progression if we deliberately and prayerfully seek heaven's help to have eyes to see and a heart to feel how Jesus Christ sees and feels for them.

Helping others along their covenant path may take the form of an unconventional act of service. As an example, during my current assignment in the Philippines, I learned of the Agamata family. They were baptized in 2023, and then they eagerly set a date to be sealed as a family in the nearby Urdaneta Philippines Temple.

să trăiască neprihănit. Femeii care a fost prinsă în preacurvie, El i-a oferit speranță și alinare în loc de condamnare. Omului paralizat care a fost coborât prin acoperiș, Domnul i-a iertat păcatele, nu doar i-a vindecat trupul.

Când am fost chemat să slujesc în calitate de episcop, cei șase copii ai noștri făceau ca adunările de împărtășanie să fie o încercare pentru soția mea, Cristin, care trebuia să aibă singură grijă de ei, în timp ce eu stăteam pe podium. După cum vă puteți imagina, deseori copiii noștri nu dădeau dovadă de pioșenie. Observând situația ei, doi membri din episcopia noastră, John și Debbie Benich, au început să stea lângă ea în fiecare duminică pentru a-i oferi ajutor. Dovada lor de bunătate a continuat ani de zile și ei au devenit un fel de bunici pentru familia noastră. Asemenea Domnului, acești ucenici au observat nevoia nerostită și au acționat cu dragoste – un semn puternic al uceniciei lor.

Caritatea înseamnă ajutarea altora de-a lungul cărării legămintelor

În final, dragostea perfectă a Salvatorului este concentrată asupra faptului de a ne permite – nouă, tuturor copiilor lui Dumnezeu – să ne îndeplinim potențialul divin, pentru a ne putea „[împărtăși] din salvarea Lui și din puterea mântuirii Lui”. Pe măsură ce devenim mai asemănători Învățătorului nostru, dorința noastră de a ne ajuta frații și surorile de-a lungul cărării legămintelor va crește în mod firesc.

De exemplu, îi putem înălța spiritual și ne putem împrieteni cu cei care se simt jigniți sau uitați, îi putem ajuta pe cei care sunt noi în congregația noastră să se simtă bineveniți sau putem invita prieteni să preaslăvească alături de noi la adunarea de împărtășanie – poate cu ocazia Paștelui care urmează. Acestea sunt nenumărate moduri de a-i încuraja și ajuta pe alții în progresul lor, dacă noi căutăm deliberat și rugându-ne ajutorul cerului pentru a avea ochi să vedem și inimă să simțim așa cum Isus Hristos vede și simte pentru ei.

Putem să-i ajutăm pe alții de-a lungul cărării legămintelor printr-un act neconvențional de slujire. De exemplu, în timpul însărcinării mele actuale în Filipine, am aflat despre familia Agamata. Membrii familiei au fost botezați în anul 2023 și au stabilit cu nerăbdare o dată pentru a fi pecetluiti ca familie în Templul Urdaneta, Filipine,

However, just before the family's appointment, several typhoons struck the region. Brother Agamata, a rice farmer, was unable to plant his crops during the harsh storms. When the tempests finally passed, he needed to quickly plant the rice while the ground was soaked with water—ideal conditions for planting. Sadly, the temple trip would have to be postponed.

Two disciples, Elder and Sister Cauilan, along with three young service missionaries, heard of the Agamata family's struggle and offered help despite having no farming experience. Working under the blistering sun, they helped plant the seedlings, allowing the Agamatas to complete their task and attend their temple sealing as scheduled. Elder Cauilan observed that “[the Agamatas’] countenances glowed as we saw them dressed in white in the house of the Lord. The joy we felt ministering to the one is a joy beyond compare!”

The Agamatas now enjoy the rich blessings of being sealed as an eternal family because a few fellow disciples who were filled with charity—a sign of their discipleship—determined to help their brothers and sisters forward along their covenant path.

Brothers and sisters, discipleship of Jesus Christ is the only way to obtain enduring happiness. It is a path filled with deliberate and purposeful acts of love toward others. While the path of discipleship may be difficult and challenging, and while at times we may struggle and fall short, we can take comfort that God is mindful of us and yearns to help us every time we try. Isaiah reminds us that “God will hold [our] hand, saying ... , Fear not; I will help thee.”

With this assurance from our Father in Heaven in mind, I earnestly pray that we may follow President Nelson's invitation to prioritize our discipleship. May we “pray unto the Father with all the energy of heart” to “be filled with this love, which he hath bestowed upon all who are true followers of his Son, Jesus Christ; ... that when he shall appear we shall be like him” because we will carry a sign of true discipleship, which is “charity ... the pure love of Christ.”

I testify that Jesus Christ is our living, glori-

care se află în apropiere. Cu toate acestea, chiar înainte de data la care familia era programată, câteva uragane au lovit regiunea. Fratele Agamata, un fermier care cultivă orez, nu a putut să-și facă semănăturile în timpul furtunilor intense. Când, în sfârșit, furtunile au trecut, a trebuit să planteze repede orezul cât timp pământul era îmbibat cu apă – condițiile ideale pentru plantarea orezului. Din nefericire, excursia la templu trebuia să fie amânată.

Doi ucenici, vârstnicul și sora Cauilan, alături de trei tineri misionari care deserveșc, au auzit de greutățile familiei Agamata și au oferit ajutor, deși nu aveau experiență în agricultură. Lucrând sub soarele fierbinte, ei au ajutat la plantarea răsadurilor, permițându-le membrilor familiei Agamata să-și încheie treaba și să se ducă la pecetluirea lor în templu, așa cum era programat. Vârstnicul Cauilan a observat: „Înfățișarea [membrilor familiei Agamata] strălucea când i-am văzut îmbrăcați în alb în casa Domnului. Bucuria pe care am simțit-o păstorind fiecăruia în parte este o bucurie de neegalat!”

Membrii familiei Agamata se bucură acum de binecuvântările depline ale faptului că au fost pecetluiți ca familie eternă datorită câtorva ucenici care au fost plini de caritate – un semn al uceniciei lor – hotărâți să-și ajute frații și surorile să meargă înainte pe cărarea lor a legămintelor.

Dragi frați și surori, ucenicia pe lângă Isus Hristos este singura cale de a obține fericire de durată. Este o cale plină de acte deliberate și intenționate de iubire față de ceilalți. În timp ce calea uceniciei poate fi grea și plină de încercări și, deși uneori este posibil să ne fie greu și să nu reușim, putem fi alinați știind că Dumnezeu nu uită de noi și dorește mult să ne ajute ori de câte ori încercăm. Isaia ne aduce aminte că „Dumnezeul [nostru ne ia] de mâna dreaptă [și ne zice]: «Nu te teme de nimic, Eu îți vin în ajutor!»”.

Ținând minte această asigurare din partea Tatălui din Cer, mă rog sincer ca noi să putem da curs invitației președintelui Nelson de a face din ucenicia noastră o prioritate. Fie ca noi „[să ne rugăm] la Tatăl cu toată puterea inimii”, pentru ca să fim „plini de dragostea Lui pe care El a dăruit-o tuturor acelor care Îl urmează cu adevărat pe Fiul Său, Isus Hristos... pentru ca atunci când El va veni, noi să fim la fel ca El”, pentru că noi purtăm un semn al uceniciei adevărate, care este „caritatea... dragostea pură a lui Hristos”!

Eu depun mărturie că Isus Hristos este Salva-

ous Savior, Redeemer, Exemplar, and Friend. In
the name of Jesus Christ, amen.

torul, Mântuitorul, Exemplul și Prietenul nostru
viu și glorios. În numele lui Isus Hristos, amin.